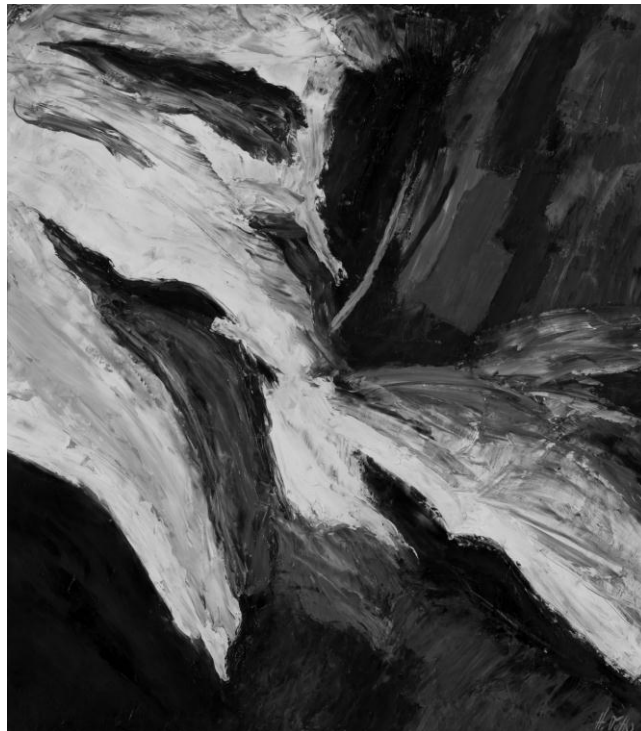

Volt, hogy belépett a Szépség az ajtódon, és te boldog,
és te boldog voltál minden mozdulatától, mert azt hitted,
azt hitted, neked teszi ezeket a mozdulatokat, amelyek,
amelyek csak önmagukért valóak, természetük szerint.

Dobd ki a Szépséget, engedd, hadd repüljön.
Vedd végre tudomásul, hogy nem mutatja meg önmagát,
vedd végre tudomásul, hogy nem simogatja meg arcodat,
és fogadd el a megváltoztathatatlant.

H. TÓTH LÁSZLÓ: MEGMOZDULT FELÜLETEK